

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Ecclesiastæ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

22 אֵלֶיךָ וְנָשׁוּב׃ חֲדָשׁ יִמְנֹכְקָרָם׃ כִּי אִם־מֵאִסְמֵאֶסְתָּנֹּן וְנִסְכָּה קָרִי
קִצְפַּת עֲלֵינוּ עַד־מָאֵד׃

השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש וימנו בקרם : סימן ית'קק :
כנוס פסוקו איכה מאה וחמשים וארבעה * וסימנו יסע קר'ים כסמים
וחציו לרכא תחת רגליו :

LIBER ECCLESIASTÆ,
HEBRAICE קהלת
CAPUT I. א

*Omnium
rerum
vanitas
deploratur.*

2 א דְבָרֵי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל
3 הבל : מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת
4 השמש : דור הלק ודור בא והארץ לעולם עמדת :
ה זרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא
6 שם : הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב
7 הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח : כל הנחלים
הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים
8 הלכים שם הם שבים ללכת : כל הדברים יגיעים לא
יוכל איש לדבר לאת שבע עין לראות ולא תמלא
9 און משמע : מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
י שיעשה ואין כל חדש תחת השמש : יש דבר שיאמר
ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
11 מלפנינו : אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא
12 יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה : אני קהלת הייתי
13 מלך על ישראל בירושלם : ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא
14 ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו : ראיתי את
כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל
ורעות

15 ורעות רוח: מעורת לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל
 16 להמנות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי
 והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם
 17 ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת
 חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא
 18 רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף

א מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה

Cap. II.
 Cunctorum
 hominis
 studiorum
 in hac vita
 vanitas,
 molestia,
 labor.

2 וראה בטוב והנה גם הוא הכל: לשחוק אמרתי
 3 מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי למשוך
 4 ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולא אחז בסכלות עד
 אשר אראה איזה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
 השמים מספרי מי חיהם: הגדלתי מעשי בניתי לי
 5 בתים נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים
 6 ונטעתי בהם עץ כל פרי: עשיתי לי ברכות מים
 7 להשקות מהם יער צומח עצים קניתי עבדים ושפחות
 8 ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
 9 מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב
 10 וסגלתי מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושורות
 11 ותענות בני האדם שדה ושרות: וגדלתי והוספתי
 12 מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל
 13 אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי
 14 מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי
 מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל
 שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין
 יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה
 15 והוללות וסכלות כיו מה האדם שיבוא אחרי המלך
 16 את אשר כבר עשהו: וראיתי אני שישיתרון לחכמה
 17 מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו

בראשו

בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה
 טו אחר יקרה ארתי כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה
 הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני או ירור
 16 ודברתי בלבי שגם זה הכל: כי אין זכרון לחכם עם
 הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
 17 ואף ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי
 רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל
 18 ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת
 19 השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם
 יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושהכמתי
 כ תחת השמש גם זה הכל: וסבותי אני ליאש את לבי
 21 על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם
 שעמלו בחכמה וברערת ובכשרון ולאדם שלא עמל-
 22 בו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה: כי מה הוה
 לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
 23 השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם כלילה
 24 לא שכב לבו גם זה הכל הוא: אין טוב באדם
 שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה
 כה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש
 26 חיוץ ממני: כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעת
 ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסף ולכנוס לתרו לטוב
 לפני האלהים גם זה הכל ורעות רוח:

1 לפל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים :
 2 ועת ללדת
 ועת לעקור גטוע :
 ועת לרפוא
 ועת לבנות
 ועת לשחוק
 3 ועת להרוג
 4 ועת לבכור

Cap. III.
 Cuncta
 oriri &
 occidere
 definito
 tempore:
 Deum au-
 tem exer-
 cere labori-
 bus homi-
 nem: atque
 in eius

עת

21 והכל שב אל העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא
 למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:
 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם כמעשיו כי
 הם כסגול הוא חלקו כי מי יביאנו לראות כמה שיהיה אחריו:
א ד ושכתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם
 2 ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם: ושכח אני את
 המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים ערנה:
 3 וטוב משניהם את אשר ערן לא היה אשר לא ראה
 4 את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי
 אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא
 הקנאות איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח: הכסיל
 6 חבק את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא כף נחרת
 7 ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ושכתי אני ואראה
 8 הבל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם כן ואח אין
 עינו קר לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עשר ולמי
 אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין
 9 רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר
 י טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו
 11 ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו: גם אם ישכבו
 12 שנים וחס להם ולאחד איך יחס: ואם יתקפו האחד
 השנים יעמדו נגדו והחוש המשלש לא במהרה ינתק:
 13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
 14 להזהר עור: כי מבית הסורים יצא למלך כי גם
 טו במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים
 תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
 16 אין קץ לכל רועם לכל אשר היה לפניו גם
 האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:
 שמר

Cap. IV.
 Convertit
 se ad alia,
 rerum hu-
 manarum
 quasi cen-
 sum agens,
 multaque
 in singulis
 offendit,
 que tran-
 quillitatem
 animi
 turbare
 possint.

שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב
לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות

רע: אל תבהל על פיך ולבך אל מהר להוציא דבר ה א

לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ
על בניו דבריה מעטים: כי בא החלוס ברב ענין
וקול כסיל ברב דברים: כאשר תדר נדר לאלהים אל

תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר
שלם: טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: אל

תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קורך
וחבל את מעשה ידיך: כי ברב חלמות והבלים

ודברים הרבה כי את האלהים ירא: אם עשק רש
וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על
החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: ויתרון

ארץ בכל היא מלך לשרה נעבד: אהב כסף לא

ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל:
ברבות הטובה רבו אוכליה ומה בשרון לבעליה כי

אם דאית עיניו: מתוקה שנת העבד אם מעט ואם

הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש
רעה חולרה ראיתי תחרת השמש עשר שמור לבעליו

לרעתו: ואבד העשר ההוא בענין רעהו לירבון ואין בידו
מאומה: כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא

ומאומה לא ישא בעמלו שלך בידו: וגם זה רעה
חולה כל עמת שבא בן ילד ומה יתרון לו שיעמל

לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול

ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחרת
השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא

חלקו

Cap. V.
Damnat
vota teme-
rè suscepta:
providen-
tiam Dei
submitte
colere pra-
cipit; tan-
dem ei in-
niti, &
grato ju-
cundoque
animo
ipsius be-
nedictioni-
bus frui, ac
gaudere
jubet.

9 תיא ק

ראות קרי

18 חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר
 ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
 19 ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: כִּי לֹא הִרְבֵּה
 יִזְכֹּר אֶת יְמֵי חַיָּו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְשִׂמְחַת לִבּוֹ:

Cap. VI.
 Miserrimam
 avaritiam
 divitis
 conditionem
 depingit.

אן יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על
 2 האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
 ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
 האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו ורחיב
 3 וחלי רעה הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יהיה
 ורבי שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה
 וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:

ה 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסת: גם
 6 שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה אלף
 שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד
 7 הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא
 8 תמלא: כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע
 9 להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם
 י זה הבל ורעות רוח: מה שיהיה כבר נקרא שמו ונודע

יחידה' 11 אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקיף ממנו: כי
 12 יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם: כי מי
 יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבלו ועשם
 כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

Cap. VII.
 Brevitatem
 vitam
 humanae
 ob oculos
 ponit, et
 vera
 sapientiae
 studium
 commenda-
 dat.

אן 2 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: טוב
 ט רבת' ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה באשר
 3 הוא סוף כל האדם והחיות אל לבו: טוב כעם
 4 משחוק כי ברע פנים יטב לב: לב חכמים בבית אכל
 ה 5 ולב כסילים בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם
 6 מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת הסיר

7 כִּן שִׁחַק הַכְּסִיל גַּם זֶה הַבַּל : כִּי הַעֲשֵׂק יְהוֹלֵל חָכָם
 8 וַיֹּאבֵד אֶת לֵב מִתְּנָה : טוֹב אַחֲרֵי־תֵּן דְּבַר מֵרֵאשִׁיתוֹ
 9 טוֹב אַרְךְ רוּחַ מִגְּבַה רוּחַ : אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לִכְעוֹס
 10 כִּי כַעַס בַּחִיק כְּסִילִים יִגּוּחַ : אֵל תֹּאמֶר מֶה הָיָה
 11 שֶׁהַיָּמִים הַרְאֵשְׁנִים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה
 12 שְׁאַלְתָּ עַל־זֶה : טוֹבָה חֲכָמָה עִם נַחֲלָה וְיִתֵּר לְרֹאֵי
 13 הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי בִצֵּל הַחֲכָמָה בִּצֵּל הַכְּסָף וְיִתְרוֹן דַּעַת
 14 הַחֲכָמָה תַּחִּיהַ בְּעֵלֶיהָ : רֵאָה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
 15 מִי וְכָל לִתְקַן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוֹ : בַּיּוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב
 16 זְבוּיֹם רַעְיָה רֵאָה גַם אֶת־זֶה לַעֲמֹת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
 17 עַל דְּבַר־תּוֹרָה שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוֹמָה : אֶת־הַכֹּל מִן
 18 רֵאִיתִי בְּיַמי הַבְּרִי יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע
 19 מֵאֲרִיךְ בְּרַעְיָתוֹ : אֵל תְּהִי צְדִיק הַרְבֵּה וְאַל תִּתְחַכֵּם
 20 וְיִתֵּר לְמַה תִּשׁוּמָם : אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל תְּהִי סָכֵל
 21 לְמַה תִּמּוֹת בְּלֹא עֵתְךָ : טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחֵז בְּזֶה וְגַם־מִזֶּה
 22 אֵל תִּנַּח אֶת יָדְךָ כִּי יִרְאֵה אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כָּל־סֵם
 23 הַחֲכָמָה תַּעֲזוּ לַחֲכָם מֵעֲשֵׂרָה שְׁלִישִׁים אֲשֶׁר הֵיוּ בְּעִיר
 24 כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא : כ
 25 גַּם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֵל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא
 26 תִּשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ מִקְּלֶלְךָ : כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יִרַע
 27 לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֵת קִלְלַת אַחֲרִים : כִּלְזֶה נִסִּיתִי
 28 בַּחֲכָמָה אִמְרַתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רַחֲוִקָה מִמֶּנִּי רַחֲוִקָה מֶה
 29 שֶׁהִיָּה וְעַמְקִי עַמְקִי מִיִּמְצָאֵנוּ : סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לִדְעַת כֹּה
 30 וְלִתּוֹר וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כְּסָל
 31 וְהַסְכָּלוֹת הוֹלֵלוֹת : וּמוֹצֵא אֲנִי מִן סְמוֹת אֶת־הָאִשָּׁה
 32 אֲשֶׁר הִיא מְצוּרִים וְחֲרָמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יְדִיהָ טוֹב לִפְנֵי
 33 הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחֹטָא יִלְבַּד בָּהּ : רֵאָה זֶה מִצְאָתִי
 34 אִמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לְמִצְאָתֵי חִשְׁבוֹן : אֲשֶׁר עוֹד
 35 בַּקְּשָׁה

אזה קרי

בְּקִשְׁרָה נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אָדָם אַחֵר מֵאַלְף מִצְאָתִי
וְאִשָּׁה בְּכָל־אֱלֹהִים לֹא מִצְאָתִי: לְבָר רֵאזֶה מִצְאָתִי
אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמְרָה בְּקִשְׁרוֹ

Cap. VIII.
Insignia
quadam
sapientia
praecepta
tradit.

א ח חֲשֵׁב־נֹת רַבִּים: מִי כִּהְחִסּוּמִי יִדְרַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה
א'מקום 2 אָדָם תֹּאִיר פָּנָיו וְעֵץ פָּנָיו יִשְׁנָא: אֲנִי פִי־מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל
ה 3 דְּבַר־תְּשׁוּבָה שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: אַל תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְךָ אֶל־
4 תַּעֲמֹד בְּדַבְרֵי־עֲבִי כֹל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ עֲשֵׂה: בְּאֲשֶׁר־
ה דְּבַר־מֶלֶךְ שֶׁלֹּטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מִה תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר
מִצְוָה לֹא יִדְרַע דְּבַר רַע וְעֵצָה וּמִשְׁפָּט יִדְרַע לֵב חָכָם:
6 כִּי לְכֹל־חֲפִץ יֵשׁ עֵרָה וּמִשְׁפָּט כִּי־דַעַת הָאָדָם
7 רַבָּה עָלָיו: כִּי־אֵינְנוּ יִדְרַע מִה שִׁיחִיָּה כִּי־כֹאשֶׁר יִהְיֶה מִי
8 יִגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שְׁלִיט בְרוּחַ לְכֹלֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין
שֶׁלֹּטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֹט
9 רֵשַׁע אֶת־בְּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רֵאִיתִי וְנִתְּוֹן אֶת־לִבִּי לְכֹל־
מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עֵת אֲשֶׁר שֶׁלַט הָאָדָם
י בְּאָדָם לָרַע לוֹ: וּבִכֵּן רֵאִיתִי רָשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ
וּמִמָּקוֹם קְרוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בַעִיר אֲשֶׁר בֵּין עֲשׂוֹנִים
11 זֶה הֵבֵל: אֲשֶׁר אֵין נַעֲשֶׂה פִתְּנָם מַעֲשֵׂה הָרַעַה מֵהֲרַה
12 עַל־כֵּן מִלֵּא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם כִּהֵם לַעֲשׂוֹת רַע: אֲשֶׁר חָטָא
עָשָׂה רַעֲמָת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם יִדְרַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־
13 טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנָיו: וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
לְרָשָׁע וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמָיו כִּצֹּר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יִירָאוּ מִלִּפְנֵי
14 אֱלֹהִים: יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וַיִּשְׁרָשָׁעִים
שִׁמְגִיעַ אֱלֹהִים כִּמַּעֲשֵׂה הַצְדִיקִים אֲמַרְתִּי שְׁנַם־זֶה
טו הֵבֵל: וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת־הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם לֹא־כֹל וְלִשְׁתוּרָה וְלִשְׁמוּחַ וְהוּא
יִלְוֵנוּ בְּעַמְלוֹ מִי־חַיּוֹ אֲשֶׁר־נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת

השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות
את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובליילה
שנה בעיניו איננו ראה: וראיתי את כל מעשה
האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר
נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש
ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

כי את כל זה נתתי אל לבי ולכור את כל זה אשר
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה
גם שנאה אין יודע האדם הכל לפנייהם: הכל כאשר
לכל מקרה אחר לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר
שבועה ירא: זה יודע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחר לכל וגם לב בני האדם מלארע
והוללות בלכבם בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי
אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא יחבר קרי
טוב מן הארץ המת: כי החיים יודעים שימרתוה
והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי
גשכח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם
כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר
נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינה כי כבר רצה האלהים את מעשיך:
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:
ראה חיים עם אשר אשר אהבת כל ימי חיי הבלך
אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך
בחיים ובעמלק אשר אתה עמל תחרת השמש: כל
אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה:
שבת וראה תחרת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא
לגבורים

Cap. IX.
Incertos
esse rerum
humana-
rum casus
nec quic-
quam tu-
tius, quam
lato, ac di-
vina sa-
pientia
praeceptis
firmato
animo,
suaviter
vivere. &
in sinu Dei
recumbere.

לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
 לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה
 את כלם : כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים
 שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם
 יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם :
 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי :
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול
 טו וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדולים : ומצא בה
 איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
 לא זכר את האיש המסכן ההוא : ואמרת אני טובה
 חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
 נשמעים : דברי חכמים בנחת נשמעים מועקת מושל
 18 בבסילים : טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד
 א טובה הרבה : זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקה יקר
 2 מחכמה מכבוד סכלות מעט : לב חכם לימינו ולב
 3 כסיל לשמאלו : וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר
 4 ואמר לכל סכל הוא : אם רוח המושל תעלה עליך
 ה מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים : יש
 רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא מלפני
 6 השליט : נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
 7 ישבו : ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים
 8 על הארץ : חפר גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש :
 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בסם : אם
 קרה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר
 11 ויתרון הכשיר חכמה : אם ישך הנחש בלוא לחש
 12 ואין יתרון לבעל הלשון : דברי פי חכם חן ושפתות
 13 כסיל תבל ענו : תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית
 14 פיהו הוללות רעה : והסכל ירבה דברים לא ידע האדם
 מה

Cap. X:
 Varia mo-
 nita ad vi-
 tam rectè
 instituen-
 dam per-
 tinentia.

דגש אחר שורק

מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל טו
הכסילים תגיענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: אילך 16
ארץ שמלכך נער ושריך בכקר יאכלו: אשריך ארץ 17
שמלכך בן חורים ושריך בערת יאכלו בגבורה ולא
בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף 18
הבית: לשחוק עשים לחסוויין ישמח חיים והכסף יענה 19
את הכל: גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך כ
אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול

Cap. XI.
De beni-
gnitate ac
beneficen-
tia colenda:
deque vita
presentis
vanitate,
& mortis
perpetua
meditatio-
ne.

ובעל הכנפים יגיד דבר: שלח לחמך על פני המים יחירה
כי ברב הימים תמצאנו: תן חלק לשבעה וגם 2
לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: אם 3
ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עין
בהרום ואם בצפון מקום שיפול העין שם יהוא: שמר 4
רוח לא יזעוראך בעבים לא יקצור: כאשר אינך ה
יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא
תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל:
בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך 6
יודע אי זרע יבשר הוה או זרע ואם שניהם כאחד
טובים: ומתוק האור וטוב לעינים לראות את 7
השמש: כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם 8
ישמחו ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כלי שבת
הכל: שמח בחור ביל דורו ויטיב לבך בימי 9

ובמראה קרי

בחורו ידך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי קמץ בלא
על כל אלה יביאך האלהים במשפט: והסר בעם י
מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות

הכל: וזכר את כבוד אבך בימי בחרותך עד אשר לא יב א
יבא ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר איך לי בהם
חפץ: עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח א
והכוכבים

Cap. XII.
Nihil uf-
quam fir-
mum ac
stabile esse
praeter

*Deum
ejusque
cultum &
timorem.*

3 והפוכים ושבו העינים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי
הבית והתעו אתו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו
4 וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
ה השיר: גם מגבה יראו וחתחתים כדרך וינאץ השקר
ויסתכל החנב ותפר האביונה כי הלה האדם אל בית
6 עלמו וסבבו בשוק הסופדים: עד אשר לא ירחק
חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע
7 ונרץ הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארץ כשהיה
8 והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הבל הבלים
9 אמר הקוהלת הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם
עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים
י הרבה: בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר
11 דברי אמת: דברי חכמים כדרכנות וכמשמרות
12 נטועים בער י אספורת נתנו מרעה אחר: ויתר
מהמה בני הזהר עשורת ספרים הרבה אין קץ
13 ולהג הרבה יגעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את
14 האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי
את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלים
אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
סימן ית'קק:

מכוס פסוקי דספר קהלת מלתים ועשרים ושנים י וסימון מה שהיה כבר
נקרא שמו: ונס קלנו מה שהיה כבר נקרא שמו: וסדריו ארבעה י וסימון
אבא כסילודס ייה

